

man ikke kunde drage Ministeriet ind i Sagen, thi Mægling egnede sig ikke for det, og Magtbud ønskede man at holde borte. Jeg skal derhos ikke negte, at jeg ogsaa ønskede, at der ikke skulde gives Ministeriet Keilighed til ofte at gribe ind i Forholdet i de enkelte Menigheder. Jeg har ikke troet, at dette i det Hele vilde virke gavnligt, og navnlig har jeg troet, at det vilde være til Skade, naar Ministeriet, uagtet baade Præst og Biskop modsatte sig det, besluttede et Menighedsraads Drettelse; thi det vilde nedsette den Betydning, som det geistlige Embede i den lutheriske Kirke skal have. Det var et særdeles sørgeligt Alternativ, som den høitærede Minister fremsatte, idet han sagde: enten maa Ministeriet have den afgjørende Magt i saadanne Anliggender, eller dersom Afgjørelsen skal overlades til Geistligheden og navnlig til Biskoppen, maa Ministeriet see sig nødt til altid at sørge for at faae i de høieste geistlige Embedsmænds Organer, som samstemme med Ministeriet. Det vilde være i høi Grad sørgeligt, dersom vore Bispeembeder skulde blive ligesaa omstiftelige, som Ministeriet er paa Grund af de politiske Forhold. En Cultusminister beklæder jo ofte meget kort sin ophøiede Plads, idet Grunde, som aldeles ikke behøve at vedkomme Kirken, hurtigt kunne bortfjerne ham. Man har jo i saa Nar haft flere Cultusministre, og skulde det blive Tilfældet, at enhver ny Cultusminister ogsaa fornyede den hele Række af Biskopper, vilde det være aldeles opløsende for Kirken. Dersom den ærede Minister ikke skulde kunne vedtage Loven, uden at der blev indrømmet Ministeriet en større Myndighed, saa skulde ogsaa jeg være særdeles villig til at tage Sagen under fornyet Overveielse. Under det 5te Afstemningspunkt er det af Udvalgets Fleertal foreslaaet, at et Menighedsraad igjen skal kunne ophæves, naar Præsten og $\frac{2}{3}$ af Menighedsforsamlingen derom ere enige. Dersom man vedtager dette Forslag, ville jo Menighedsraad kunne oprettes og igjen ophæves efter Dieblikkets Indskydelse. Man vil da blive meget hurtig til at oprette Menighedsraad, meget hurtigere end ellers, idet man da vil sige: det er jo kun paa Prøve, vi kunne altid igjen ophæve det; men man vil da ogsaa blive hurtigt til igjen at ophæve Menighedsraad

bet. Man vil ikke lade det faa No til at spire og bære Frugt; man har sat Planten, og man vil sieblikkelig have Frugter af den; saasnaart denne Forbring ikke oplydes, vil man rive den op. Vi, der høre til Mindretallet, have ønsket, at den frivillige Indførelse skulde være en befindig, at det ikke skulde være en saadan, der blot tog Sagen paa Prøve, og hvorefter man tænkte: „Til næste Nar kunne vi ophæve det igjen.“ Naar en ny Præst skulde ansættes i Menigheden, kunde man netop ønske, at Menighedsraadet hidrog til, at det hele Menighedsliv fik en større Fasthed og ikke stiftede for enhver Vardoms Veir. Dersom nu Menighedsraadet ikke let kunde ophæves igjen, hvis Loven Intet sagde om dets Ophævelse, saa vilde de Mænd, der vare afgjorte Modstandere af Menighedsraadene, det være sig Provster eller theologiske Candidater, ikke søge et Kalb, hvor Menighedsraad vare oprettede, men dersom Loven siger, at Menighedsraad kunne ophæves igjen, naar Sognepræsten og $\frac{2}{3}$ af Menighedsforsamlingen derom ere enige, saa vil han tænke: „Jeg kan søge det alligevel, selv om jeg er en afgjort Modstander af Menighedsraad; thi jeg skal nok faae den Indskydelse paa Menigheden, at jeg stemmer det igjen til at ophæve en Institution, der er mig saa meget imod.“ Østebet for at, hvor Menighedsraad engang ere oprettede, der hør den Mand, der søger et saadant Embede, afgjøre med sig selv, om han kan gaae venlig og velvillig ind til at arbejde sammen med det, saa vilde dette aldeles ikke behøves, naar det var saa let igjen at faae det ophævet. Hvad Navnet „Diebste“ angaaer, da skal jeg ikke nægte, at jeg gjerne havde ønsket det bibeholdt, just fordi dette Navn stiller det Ideal for Die, hvorefter der skal stræbes; men da der fra den modsatte Side blev indvendt, at det vilde lede til Spot af dem, der kun vilde see hen til den physiske Betydning, og derfor (skjøndt der er sagt just i dette Forhold: „Ingen foragte dig for din Ungdoms Skyld“) vilde spotte den 30 Nars Mand, der var bleven udvalgt dertil, saa er jeg gaaet ind paa, at Navnet ikke blev inadoptaget i Loven. Skulde Menighedsraadene alligevel komme til at udsille sig overensstemmende med den høie Forestilling om dem, som har staaet den høit-